

VII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI POLITYKI SPOŁECZNEJ
I RODZINY
(NR 16)**
- **KOMISJI SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO
I POLITYKI REGIONALNEJ
(NR 30)**
z dnia 15 marca 2012 r.

Pełny zapis przebiegu wspólnego posiedzenia

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 16)

Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (nr 30)

15 marca 2012 r.

Komisje: Polityki Społecznej i Rodziny oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, obradujące pod przewodnictwem posła **Sławomira Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, rozpatrzyły:

– poprawki zgłoszone w czasie drugiego czytania ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (druki nr 177 i 217).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marek Bucior** podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Dariusz Atlas** dyrektor Departamentu Finansowania Sfery Budżetowej w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Marek Trosiński** wicedyrektor Departamentu Zdrowia w Najwyższej Izbie Kontroli, **Milena Sitarska** straszy referent w Biurze Rzecznika Praw Dziecka, **Andrzej Martusiewicz** przewodniczący Krajowej Rady Kuratorów, **Beata Michta** wiceprezes Zarządu Oddziału Warszawa Śródmieście Związku Nauczycielstwa Polskiego, **Anna Grzybowska** przedstawicielka Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu, **Wiesława Kurowska** dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Opocznie, **Ernest Sękowski** specjalista z Warszawskiego Centrum Pomocy Rodzinie, **Joanna Gruszczyńska** prezes zarządu Mazowieckiej Fundacji Rodzin Zastępczych, **Beata Kulig** doradca w Stowarzyszeniu „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”, **Teresa Perkowska** dyrektor Rodzinnego Domu Dziecka w Warszawie, **Tomasz Polkowski** przewodniczący Towarzystwa „Nasz Dom”.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Cholewa**, **Anna Jasińska**, **Dariusz Myrcha**, **Elżbieta Przybylska**, **Anna Szała** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Bogdan Cichy**, **Robert Durlik**, **Urszula Sęk** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. W projekcie porządku dzisiejszego posiedzenia mamy rozpatrzenie poprawek zgłoszonych w czasie drugiego czytania ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (druki nr 177 i 217). Czy są uwagi do takiego projektu porządku posiedzenia? Uwag nie słyszę, zatem uznaję, iż porządek posiedzenia został przyjęty.

W czasie drugiego czytania zgłoszono 26 poprawek. Biuro Legislacyjne proponuje, by część poprawek była rozpatrywana łącznie. Bardzo proszę o informację w tej sprawie. Pan mecenas Bogdan Cichy, tak? Bardzo proszę, panie mecenasie,

Legislator Bogdan Cichy:

Jeżeli państwo pozwolą, to zanim odniesiemy się do kwestii ewentualnego łączenia poprawek, chcieliśmy zgłosić uwagę o charakterze ogólnym. Zdecydowana większość poprawek została zgłoszona do jednostek redakcyjnych, które nie są ujęte w sprawozdaniu. Mówiąc krótko, te poprawki wykraczają poza zakres ustawy. Jeśli wolno zwrócić państwa uwagę, to jest ukształtowane orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. TK szczególnie zwraca uwagę na procedurę, a procedura, w której w tej chwili państwo pracujecie, dotyczy drugiego czytania. Jesteśmy w fazie drugiego czytania. Stanowisko TK w tym zakresie jest jednoznaczne. TK wywodzi swoje stanowisko z art. 119 ust. 1 konstytucji.

Z tego przepisu wynika, że Sejm rozpatruje projekt ustawy w trzech czytaniach. To oczywiście oznacza, że jeżeli poprawki zostały zgłoszone w drugim czytaniu, które wykraczają poza zakres ustawy, TK uznaje, że została naruszona procedura wynikająca z art. 119 ust. 1. Oczywiście to była taka nasza uwaga ogólna. W poszczególnych poprawkach państwo to wszystko widzą, bo są to poprawki, które charakteryzują się tekstem: „w art. 1 po pkt 16 dodać pkt”, czyli dodajemy nowe jednostki redakcyjne. W związku z tym w tych wszystkich przypadkach, w których poprawki wykraczają poza zakres projektu ustawy, zwracamy państwa uwagę, że stoją w sprzeczności z art. 119 ust. 1 konstytucji.

Teraz zgodnie z życzeniem pana przewodniczącego chcemy państwu zarekomendować następujące działania. Jeżeli chodzi o poprawkę nr 1, to wydaje nam się, że w przypadku przyjęcia poprawki nr 1 bezprzedmiotowe są poprawki nr 2, 8, 9 i 10. Poprawkę nr 3 należałoby głosować łącznie z poprawką nr 6. Poprawkę nr 17 należałoby głosować łącznie z poprawką nr 23.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

I poprawka nr 18 z poprawką nr 19.

Legislator Bogdan Cichy:

I poprawka nr 18 z poprawką nr 19. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Przystępujemy zatem do opiniowania. Proponuję, byśmy opiniowanie tych poprawek przeprowadzali w ten sposób, że będzie głos posła, który przedstawia ewentualnie wyjaśnia istotę poprawki, ewentualny głos za i głos przeciw, i wtedy rozstrzygamy, czyli opiniujemy, bo przypominam, że Komisje opiniują, natomiast rozstrzygnięcia w tej sprawie należą do Wysokiej Izby i tam w jutrzejszym głosowaniu zostaną te poprawki rozstrzygnięte.

Poprawka nr 1. Czy potrzebne są dodatkowe wyjaśnienia? O tym była dłuższa dyskusja podczas ostatniego posiedzenia. Czy potrzebne są dodatkowe wyjaśnienia? Nie słyszę. Czy jest głos za lub głos przeciw? Nie słyszę, zatem przystępujemy do zaopiniowania.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla poprawki nr 1? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Nie widzę.

Czy ktoś się wstrzymał od głosu? Dziękuję.

Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 34, 0 – przeciw, 4 – wstrzymujące się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pozytywnie zaopiniowaliśmy poprawkę nr 1. Tym samym bezprzedmiotowe są poprawki nr 2, 8, 9 i 10. Panie mecenasie, proszę.

Legislator Bogdan Cichy:

W tym momencie rozumiemy tę bezprzedmiotowość w ten sposób, że w sprawozdaniu pojawi się informacja, że rekomendacja jest negatywna.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Tak to rozumiem. Skoro zaopiniowaliśmy pozytywnie poprawkę nr 1, to nie można takiej samej opinii wydać dla tamtych poprawek, czyli poprawek nr 2, 8, 9 i 10.

Poprawki nr 3 i 6. Czy wymagają dodatkowego wyjaśnienia? Są to poprawki zgłoszone przez klub SLD. Proszę bardzo – pani przewodnicząca Bańkowska.

Posel Anna Bańkowska (SLD):

Dziękuję bardzo. Poprawka pozwoli na to, aby w przypadku braku asystenta rodziny, a znosi się na to, że będą tego typu historie w związku z ustawą, którą dzisiaj rozpatrujemy, plan pomocy dziecku mógł przygotować pracownik socjalny, co jest niezbędne do właściwej pracy z dzieckiem, czyli uzupełniamy art. 93 ust. 4 pkt 2 o brzmienie: „lub w przypadku jego braku z pracownikiem socjalnym”. Art. 93 ust. 4 pkt 2 brzmiałby: „realizuje przygotowany we współpracy z asystentem rodziny plan pomocy dziecku lub” – tu nowe

brzmienie – „w przypadku jego braku z pracownikiem socjalnym”. Zwracano nam tutaj bardzo uwagę na to, że jest to sprawa nieodzowna po to, żeby właściwie zabezpieczyć cel ustawy.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy jest ewentualny głos za tymi poprawkami? Bardzo proszę, ale proszę do mikrofonu i proszę o przedstawienie się.

Przedstawicielka Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu Anna Grzybowska:

Dzień dobry. Grzybowska Anna – centrum pomocy dziecku Grudziądz.

Ja jestem pracownikiem socjalnym, więc po prostu powiem z praktyki. W chwili obecnej nie ma asystentów rodziny. Rodziny nie są objęte pomocą asystenta i w tej chwili tylko na wychowawcę, jakby jednoosobowo, zostaje skierowana odpowiedzialność za stworzenie planu i jego realizację. To jest niemożliwe do wypełnienia. W związku z tym jak najbardziej popieramy ten głos, ponieważ wychowawca sam nie może udźwignąć takiej odpowiedzialności. W tej chwili nie ma asystentów, nie wiadomo, kiedy będą. W związku z tym nasza propozycja jest taka, żeby pracownik socjalny mógł tu być jakąś alternatywą, pomocą. Chodzi nam tutaj o placówki opiekuńczo-wychowawcze, gdzie pracownicy socjalni są i mogliby wypełniać te zadania w przypadku, kiedy jeszcze nie ma asystenta. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Magdalena Kochan – rozumiem, że głos przeciw.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Dziękuję. Głos przeciw, dlatego że nic nie stoi na przeszkodzie, żeby realizować plan pomocy dziecku bez jego formalnego napisania. Żaden punkt ustawy nie zabrania państwu współpracy z kimkolwiek w sprawie pomocy dziecku. Co więcej, warto chyba popatrzeć w cel istnienia placówek i pracy wychowawców z wychowankami, żeby domyślić się, o co w sprawie chodzi. Czy napiszemy to, czy nie napiszemy, nie ma to najmniejszego znaczenia, że współpracować musimy. Wpisanie planu pracy w ustawę, w której w różnych miejscach odchodzimy od formalizowania, wydaje się rzeczą niepotrzebną. Zdecydowany głos na nie.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Biuro Legislacyjne – pani mecenas, proszę bardzo.

Legislator Urszula Sęk:

Mamy uwagę o charakterze redakcyjnym do poprawki nr 3. Po prostu proponujemy zmianę szyku tak, aby pkt 2 brzmiał: „realizuje przygotowany we współpracy z asystentem rodziny” i tutaj to wtrącenie „a w przypadku jego braku z pracownikiem socjalnym plan pomocy dziecku”. Po prostu bardziej wiadomo, o co chodzi, że tylko w przypadku braku asystenta rodziny.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Rozumiem, że ta zmiana o charakterze redakcyjnym na tym etapie jest w ocenie państwa dopuszczalna.

Legislator Urszula Sęk:

To jest tylko zmiana szyku, absolutnie nie zmiana normy.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Rozumiem. Nie zmiana istoty. Przystępujemy do zaopiniowania poprawek nr 3 i 6.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla tych poprawek? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 13, przeciw – 27, 2 – wstrzymujące się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Zatem negatywnie opiniujemy poprawki nr 3 i 6.

Poprawka nr 4. Czy jest potrzeba dodatkowego uzasadnienia? Bardzo proszę – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, tylko dwa zdania do tej poprawki. Jest to uprawnienie, które pozwoli na fakultatywne, a więc dobrowolne, zatrudnienie pracowników socjalnych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. W sytuacji, w której tak regulujemy kwestię asystentów, dajmy możliwość samorządom ewentualnego zatrudnienia pracownika socjalnego w placówkach opiekuńczo-wychowawczych.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Czy ewentualny głos za? Czy Biuro Legislacyjne do tej poprawki?

Legislator Bogdan Cichy:

Nie zgłaszamy zastrzeżeń.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani dyrektor Wiśniewska – proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Alina Wiśniewska:

Ja tylko chciałam zwrócić uwagę, że ta poprawka nie dotyczy tego, o czym mówiła pani poseł. Ta poprawka dotyczy możliwości zatrudnienia w centrum administracyjnym wychowawcy i to wydaje się dosyć nielogiczne, bo wychowawca powinien być jednak zatrudniony w każdej placówce opiekuńczo-wychowawczej, a nie w centrum.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 4.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla tej poprawki? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? Nie widzę. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 14, przeciw – 30, 0 – wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Negatywnie opiniujemy poprawkę nr 4.

Poprawa nr 5. Czy jest dodatkowe uzasadnienie do poprawki nr 5? Proszę bardzo – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Ta poprawka mówi, że standard muszą osiągnąć do 2021 roku. Mówimy tu o standardzie poniżej 30 osób „za wyjątkiem placówek, które osiągnęły wymagany standard do czasu wejścia w życie niniejszej ustawy”, a więc byłoby tak, że te placówki, które już w tej chwili osiągnęły standard, nie będą musiały dochodzić do standardu 14-osobowego po 2021 roku.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Stanowisko rządu – bardzo proszę, pani dyrektor Wiśniewska.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Ta poprawka na dobrą sprawę oznacza, że placówki opiekuńczo-wychowawcze do końca życia pozostaną 30-osobowe i nie ma możliwości przejścia na 14-osobowe. Proszę państwa, ja chciałam zwrócić uwagę, że idziemy w kierunku przekazywania dzieci do pieczy rodzinnej, czyli nie zakładamy rozszerzania pieczy instytucjonalnej. Ta poprawka sankcjonowałaby stan, który jest obecnie.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy ewentualny głos za tą poprawką? Proszę bardzo – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Pani dyrektor, chciałabym powiedzieć, że ja też miałam pewien dylemat, bo mówimy o tym dochodzeniu do standardów, natomiast strona samorządowa mówi tak, że jeszcze

niedawno mieliśmy placówki 80-, 100-osobowe. Była obietnica standardu do 30 osób. Przez wiele lat dochodzono do tego standardu 30-osobowego. Oczywiście z jakimś dużym trudem osiągnięto standard. Niektórzy ledwo co odsapnęli i za chwileczkę mówimy o standardzie 14-osobowym, który podnosi nam znacząco koszty. Nie ukrywam, że sama jestem tu w pewnym dylemacie i poddaję tę poprawkę pod ocenę.

Pani dyrektor, ta moja poprawka nijak się ma do tego, że chcemy odchodzić od form instytucjonalnych. Ja na dzisiaj jestem za tym, żeby zlikwidować wszystkie instytucjonalne formy opieki nad dzieckiem, tylko mówimy o tych placówkach, które przed wejściem w życie ustawy osiągnęły ten standard, czyli słuchały państwa. Pracowały na wszystko, wydały pieniądze, osiągnęły ten standard. Jak będzie możliwe, żeby tych dzieci było mniej i będzie to korzystne dla dzieci, to być może skorzystają z formuły. Nie upieram się, poddaję się tu państwa ocenie.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Magdalena Kochan – głos przeciw.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Dziękuję. Zdecydowany głos przeciw, dlatego że dzisiejszy standard – 30-osobowe placówki – musimy zmniejszyć do placówek naprawę opiekujących się prawie indywidualnie dzieckiem, a tego nie da się osiągnąć w 30-osobowej grupie. Uważam, że standard 14-osobowy i dopuszczenie takich placówek jest spotkaniem się i rzeczywistym popatrzeniem na to, że nie wszystkie, niestety, dzieci znajdą pieczę rodzinną, ale cała ustawa idzie w kierunku praktycznie rzecz biorąc zmniejszenia liczby dzieci w opiece instytucjonalnej. Powiem jeszcze inaczej. Proszę państwa, ta ustawa nie ma zadowolić samorządowców, nie ma zadowolić państwa, nie ma zadowolić posłów, ma po prostu pomóc dzieciom. 30-osobowa placówka nie jest placówką optymalną, dobrą dla dzieci. 14-osobowa w mniejszym stopniu negatywnie wpływa na sposób wychowywania dzieci. I tylko tyle i aż tyle. Zdecydowanie przeciw.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 5.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla tej poprawki? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? Nie widzę. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Anna Szała:

11 – głosów za, 30 – przeciw, 0 – wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Zatem negatywnie opiniujemy poprawkę nr 5. Poprawkę nr 6 już zaopiniowaliśmy.

Poprawka nr 7. Czy ta poprawka wymaga dodatkowego uzasadnienia? Proszę bardzo – pani poseł Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

To jest przypadek, w którym w wyjątkowych przypadkach biorąc pod uwagę brak możliwości umieszczania dzieci w innych tego rodzaju placówkach, albo odległość tych placówek na drugim końcu Polski, wojewoda może pozwolić. Dyskutowaliśmy na ten temat uwzględniając wyjątkowość tego przypadku i odwołując się od decyzji ministra. W rozmowach z państwem legislatorami zwrócono nam uwagę, że od decyzji wojewody można się jeszcze odwołać, natomiast w wypadku decyzji ministra musielibyśmy zapisać cały tryb odwoławczy od decyzji, czyli procedury byłyby tu istotne. Proponujemy nowe brzmienie tego, co Komisje przyjęły na ostatnim posiedzeniu.

Zwracam się do pani poseł Rafalskiej. To w jakimś sensie idzie naprzeciw także tym propozycjom, które państwo składaliście w tej sprawie, tyle że obwarowujemy te rzeczy wyjątkowością sytuacji, rozeznaniem i kontrolą rządu poprzez wojewodę nad tym, czy piecza nad dziećmi jest wykonywana w tej placówce w sposób absolutnie nie budzący sprzeciwu.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Stanowisko rządu. Proszę bardzo – pan minister Bucior.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Marek Bucior:

Pozytywne.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Rafalska – bardzo proszę.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Proszę państwa tu jest też trochę brak konsekwencji, bo przed chwileczką mówiliśmy o tych placówkach 30-osobowych. Ja wiem, co jest przyczyną powstania tej poprawki, bo do mnie też dotarła ta petycja z woj. pomorskiego dotycząca istniejącej już placówki. A to jest ten wyjątek i jeszcze jak był na szczelbu ministerialnym, można go było traktować jako wyjątek, a teraz dajemy te uprawnienia wojewodzie i mówimy, że 45-osobowa placówka jeszcze o charakterze terapeutycznym jest dobrym standardem. To ku refleksji, proszę państwa, bo ten zapis też jest zapisem bezterminowym. W formule tworzenia standardów społecznych i jeśli mówimy, że uważnie liczymy tu koszty, to te koszty też w jakimś sensie musimy brać pod uwagę. One nie muszą być pierwszoplanowe. Jeżeli dzisiaj pobyt w domu pomocy społecznej kosztuje 4000 zł i ja z takiej pomocy nie będę mogła kiedyś skorzystać, bo dostanę emeryturę o połowę mniejszą, to Polakom serwujemy rozdźwięk między standardami tak niewyobrażalny, że po prostu niedostępny do tego, byśmy go też finansowali. To chyba nie jest miejsce na tę dyskusję, ale taki wyjątek powoduje, że mamy tutaj, pani poseł niespójność, a powodem tego jest jakaś incydentalna sytuacja, która za chwileczkę będzie posiana także w innych województwach. Nie wiem, czy do końca będzie to złe, ale to nie jest konsekwencja. Państwo nie przyjmowaliście naszych argumentów, więc ja w tej chwili po prostu podejmuję polemikę z panią.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Chcę tylko jedno powiedzieć, że o tej incydentalności zdecydował także fakt, że placówka, o której mówimy, ma praktycznie rzecz biorąc indywidualną opiekę nad każdym dzieckiem i to jest ta wyjątkowość sytuacji, gdy liczba dzieci w placówce jest większa niż przewidują standardy, ale opieka nad dzieckiem jest właściwie indywidualna. I ta wyjątkowość sytuacji sprowadza się do tego, że można w wyjątkowych przypadkach – życie jest bardzo bogate – ale nie wolno nam powiedzieć, że wszystkie, które dzisiaj wypracowały standard 30, mają mieć 30 dzieci na wieki wieków amen, bo poniosły trud dopasowywania standardów do 30-osobowej grupy.

Tutaj mówimy o tym, że jeżeli w 30-osobowej placówce, nie większej niż 45, jest *de facto* indywidualna opieka nad dzieckiem, to ta wyjątkowość sprawia, że zdrowy rozsądek i nadzór państwa nad tym może dopuszczać sytuację wyjątkową, jak sama nazwa wskazuje.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 7.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla tej poprawki? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Anna Szała:

30 głosów za, 8 – przeciw, 2 – wstrzymujące się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, zatem pozytywnie zaopiniowaliśmy poprawkę nr 7.

Poprawki nr 8, 9 i 10 zostały już zaopiniowane.

Poprawka nr 11. Czy wymaga dodatkowego uzasadnienia? Proszę bardzo – za chwileczkę pani poseł Magdalena Kochan. Czy pani dyrektor Wiśniewska może pomóc w wyjaśnieniu istoty tej poprawki?

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Tak. Po prostu ta zmiana ma na celu zobowiązać osobę usamodzielnianą do tego, by powiadamiała starostwo o każdej zmianie. Nie dotyczy to dochodów, bo w przypadku korzystania z dodatku na kształcenie nie wymagany jest dochód osoby, ale inne, np. to, że przestała się uczyć. Tu chodzi o to, żeby doprecyzować, że jednak ta osoba jest też zobowiązana do powiadamiania o zmianie swojej sytuacji życiowej, przez co nie rozumiemy np. zmiany dochodów, bo to nie jest wymagane, ale np. to, że przestała się uczyć.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy głos za lub głos przeciw? Proszę bardzo – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Pani dyrektor, proszę powiedzieć, co to znaczy „niezwłocznie”, bo w innych przepisach niezwłoczność zdefiniowana jest jako w ciągu 7 dni ale nie później. Sąd administracyjny np. w innej ustawie mówi: niż 5 lat. Co to znaczy i jak będziemy tę niezwłoczność egzekwować?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Czy Biuro Legislacyjne w sprawie interpretacji pojęcia „niezwłocznie”? Pan mecenas Cichy – bardzo proszę.

Legislator Bogdan Cichy:

W aktualnym stanie prawnym art. 144 też zawiera to sformułowanie „niezwłocznie”. Oczywiście przez sformułowanie „niezwłocznie” należy rozumieć: bez zbędnej zwłoki.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę państwa, takie pojęcie funkcjonuje powszechnie w prawie i ono nie jest zdefiniowane do iluś dni, iluś tygodni. Bardzo proszę – jeszcze pan mecenas.

Legislator Bogdan Cichy:

Przepraszam, bo państwo dość humorystycznie się odnieśli. Być może pozwoliłem sobie wypowiedzieć się dość skrótowo. Bez zbędnej zwłoki oznacza, że jeżeli powstanie określona sytuacja i ta sytuacja rzeczywiście zaistnieje, to w tym momencie, jeśli przepis mówi, że bez zbędnej zwłoki należy coś uczynić, to należy to uczynić. Jeżeli wybucha pożar, a jest gaśnica, to bez zbędnej zwłoki należy uruchomić tę gaśnicę. Tak to należy rozumieć.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Opiniujemy poprawkę nr 11.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywnym zaopiniowaniem poprawki nr 11? Dziękuję.

Kto z państwa jest przeciw tej poprawce? Dziękuję.

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? Nie widzę. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 35, przeciw – 6, 0 – wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, zatem pozytywnie zaopiniowaliśmy poprawkę nr 11.

Poprawka nr 12. Proszę bardzo – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

W poprawce proponujemy danie uprawnienia samorządowi województwa, że gdyby chciał, to może dofinansować działalność ośrodków adopcyjnych. W tej chwili była taka sytuacja w Polsce, że część samorządów mówiła, że nawet gdyby chciała dofinansować działalność niepublicznych ośrodków adopcyjnych, to nie może tego zrobić, bo nie ma ustawowego uprawnienia do dofinansowania. Szukała różnych dróg, obejść, środków unijnych itd. Propozycja tego zapisu mówi, że samorząd województwa może dofinansować.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Kochan – proszę bardzo.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Powiem państwu, że kłopot z tą poprawką polega na tym, że sercem jestem za jej przyjęciem. Nasz kłopot polega na tym, że taki zapis w ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej nie rozstrzygnie problemu, bo musielibyśmy dokonać zmian także w ustawie o finansach publicznych, w ustawie kompetencyjnej. Moim zdaniem, jeśli samorząd województwa zaplanuje w swoim budżecie na rok 2013 określone środki, będzie mógł nimi wspierać działalność tych ośrodków – może nie wprost. To jest zadanie zlecone i w związku z tym to zadanie zlecone tak prosto napisane, moim zdaniem, nie wyczerpuje problemu. Z jednej strony byłoby bardzo dobrze, gdyby te skromne środki, 25 mln zł w tym roku z rządowych pieniędzy przeznaczonych na ten cel, mogły być uzupełnione pieniędzmi samorządowymi, ale z drugiej strony obawiam się, że ten zapis w tej ustawie nie wyczerpuje problemu z tym związanego. Patrząc na stronę rządową i znając stanowisko ministra finansów i tu mówię bez ogródek, jeśli samorzady w tym roku dofinansują to zadanie, to w przyszłym roku nie dostaniemy ani złotówki więcej. Będziemy coraz więcej ciężarów przesuwac w stronę samorządu. Na to, co ja mówię, MF zgłasza się zdecydowanie, zatem pewnie usłyszymy informację o tym. Warto na ten temat ze sobą porozmawiać i spróbować znaleźć rozwiązanie dla lepszego niż 25 mln zł finansowania tego zadania, ale z przykrością muszę zagłosować przeciwko.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Panie ministrze, stanowisko rządu.

Podsekretarz stanu w MPiPS Marek Bucior:

Wygląda na to, że MF się zgłasza, w związku z tym chyba należy oddać głos MF.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Panie ministrze rozumiem, że tutaj pan reprezentuje rząd i pan przekazuje głos...

Podsekretarz stanu w MPiPS Marek Bucior:

Z naszej perspektywy jest to zadanie zlecone i w związku z tym po prostu niezależnie od tego, co czujemy, mamy jasność, że niestety nie, ale nie wiem.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę bardzo – przedstawiciel MF.

Radca Ministra Finansów Violetta Walewska:

MF– Walewska. Dziękuję, panie ministrze i panie przewodniczący, ja tylko chciałam przedstawić możliwość. Jeżeli jest taka wola posłów, to można to zrobić zadaniem własnym finansowanym z dochodów własnych i dofinansowywać to z budżetu państwa. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Oczywiście zupełnie nie o to chodziło, bo jest to zadanie o takim charakterze, które jest zadaniem zleconym i cieszymy się, że w ogóle jeszcze jakikolwiek samorząd wyraża wolę dofinansowania, nie finansowania tego zadania, bo to byłoby po prostu absurdalne. Polityka samorządu jest tu jakby jednoznacznie określona.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pan Tomasz Polkowski.

Przewodniczący Towarzystwa „Nasz Dom” Tomasz Polkowski:

Panie przewodniczący, ta ustawa miała ułatwić politykę adopcyjną i walczyć z „szarą strefą”. Obecnie przeżywamy bardzo poważny kryzys w tej sferze i myślę, że „szara strefa” wbrew pozorom bardzo dobrze się czuje, dlatego że wiele ośrodków znikło z mapy. Ludzie muszą jeździć na szkolenia po 150-200 km. Myślę, że ta poprawka jednak mimo wszystko otworzyłaby drzwi do tworzenia własnej regionalnej polityki w zakresie rozwoju adopcji przez poszczególne regiony. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Jeszcze pani przewodnicząca Kochan.

Posel Magdalena Kochan (PO):

Po usłyszeniu tych argumentów i po takiej argumentacji MF oddaję swój głos na tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 12. Jeszcze Biuro Legislacyjne – proszę bardzo.

Legislator Urszula Sęk:

Zrozumieliśmy, że pani poseł Kochan popiera tę poprawkę, tak?

Posel Magdalena Kochan (PO):

Tak.

Legislator Urszula Sęk:

Ale nie wiemy, czy nie jest w sprzeczności. Chyba z istoty zadań zleconych wynika, że po prostu środki finansowe są w takiej wysokości, która zabezpiecza realizację zadania, więc jeszcze prosiłabym MF o uzupełnienie. Nie wiemy, czy to po prostu nie łamie jakiejś systemowej zasady.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Jeszcze pan mecenas Cichy.

Legislator Bogdan Cichy:

Jeśli jeszcze wolno uzupełnić, to w naszym przekonaniu problem ma charakter systemowy. Wydaje nam się, że jeśli miałyby zaistnieć taka sytuacja, to powstaje kwestia pytania eksperckiego polegającego na tym, czy w obowiązującym stanie prawnym jest możliwość dopuszczenia, aby w przypadku zadań zleconych istniała możliwość dofinansowywania tychże zadań, a jak wspomniała koleżanka, zadanie zlecone charakteryzuje się tym, że pokrywa się pełne koszty, które są związane z tym zadaniem. Jeżeli tak, to należałoby dokonać rozwiązania systemowego, np. w ustawie o finansach publicznych. Chcemy zgłosić taką uwagę.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pan minister Bucior.

Podsekretarz stanu w MPiPS Marek Bucior:

Oczywiście nie ma takiej możliwości i oczywiście stanowisko zarówno MPiPS, jak i MF było jednoznaczne i właściwie takie samo, po prostu negatywne. Negatywnie odnosimy się do tej poprawki. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Ale wyjaśnienie, panie ministrze, bo rozumiem, że problem, o którym mówił pan mecenas Cichy, to jest kwestia jakby bardziej szczegółowego wyjaśnienia. Jeszcze pani z MF – proszę bardzo.

Radca Ministra Finansów Violetta Walewska:

Przepraszam, jeśli tą swoją wypowiedzią wzbudziłam tutaj takie emocje.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Szanowna pani, nie chodzi o emocje, chodzi o argumenty.

Radca Ministra Finansów Violetta Walewska:

Przepraszam, panie przewodniczący, tak, oczywiście. Mówię, że w obecnym kształcie ta poprawka nie może zostać przyjęta, jeżeli weźmiemy pod uwagę system finansów publicznych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani poseł Rafalska, pani poseł Zuba.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, mam wrażenie, że rozpełaliśmy tu jakąś dyskusję systemową, a to rozwiązanie miało dotyczyć wskazanego sposobu dofinansowania jednego typu placówek – ośrodków adopcyjnych. Myślę, że tutaj argumenty ze strony Biura Legislacyjnego są bezpodstawne.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę bardzo – jeszcze pani przewodnicząca Kochan i opiniujemy.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Bardzo przepraszam za to, że kolejny raz zabieram głos w tej sprawie. Po dyskusji i po próbie wyjaśniania tej sprawy właśnie także na wniosek samorządów województw, które byłyby chętne temu rozwiązaniu, które byłyby przychylnie temu rozwiązaniu, po rozmowach z MPiPS dowiedziałam się, że tutaj właśnie dotykamy całego systemu ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego itd. Spodziewałam się, że dzisiaj, wtedy gdy państwo usłyszeli mój głos za takim rozwiązaniem, że tak zapisane nie załatwi problemu przez te proceduralne rzeczy i dotykające rzeczy naprawdę istotnych, strukturalnych, powiedziałabym ustrojowych dla finansów publicznych, to ten mój głos zostanie wsparty przez przedstawicieli obu ministerstw. Nagle usłyszałam, że właściwie ministerstwa nie są przeciwne. Przepraszam, panie ministrze, jak nie są przeciwne temu rozwiązaniu, to wobec tego dlaczego go nie przyjąć, skoro ono jest dobre i słuszne dla samorządów. W tej sytuacji, po tej dyskusji, która się odbyła i wreszcie po stanowczym stanowisku, uzasadnionemu strukturalnymi, proceduralnymi rzeczami, wręcz ustrojowymi, niestety, muszę wycofać poparcie dla tej poprawki.

Proszę państwa, warto jest w tej kwestii podyskutować ze sobą dłużej i spróbować znaleźć rozwiązanie nie tylko dla jednego zadania zleconego. Myślę, że jest to dłuższa rozmowa i tu się czuję przedstawicielem Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, by podjąć w tej kwestii dyskusję – sposobu finansowania czy dofinansowywania także zadań zleconych, sposobu relacji między zadaniami składanymi na barki samorządu terytorialnego i sposobem ich finansowania. Jednak to jest dłuższa dyskusja, debata. Z przykrością wycofuję swoje poparcie dla tej poprawki.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Jeszcze pani Maria Zuba – proszę bardzo i będziemy opiniować.

Poseł Maria Zuba (PiS):

Panie przewodniczący, ja mam prośbę do przedstawiciela MF. Nie od dziś wiemy, że zadania zlecone są dofinansowywane przez samorzady. Badania i kontrole NIK wyraźnie na to wskazują. Dlaczego dziś przy tym właśnie zadaniu chcemy zachować taką czystość systemową, tym bardziej, że daliśmy delegację wojewódzkim samorządom do prowadzenia ośrodków adopcyjnych. Jest to ich kompetencja, w związku z tym nie rozumiem całej tej dyskusji.

Mam pytanie. W jakim stopniu na dziś samorzady dofinansowują zadania zlecone?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Czy możecie państwo odnieść się do tego pytania? Proszę bardzo.

Radca Ministra Finansów Violetta Walewska:

Tutaj trudno nam się odnieść do tego, co pani poseł powiedziała, bo my nie wiemy o tym, żeby były dofinansowywane zadania zlecone z dochodów własnych samorządów. Być może występują jakieś sytuacje, że w krótkim okresie czasu samorząd wypłaca np. świadczenia, które są zadaniem z zakresu. Można to nazwać kredytowaniem w tej formie, a nie dofinansowaniem z dochodów własnych. Takich sytuacji nie znamy.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Bardzo proszę – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Proszę pani, już w tej chwili samorzady, które przejęły niektóre z ośrodków adopcyjnych, niepublicznych, a które nie mogą finansować ich wprost z powodu braku uprawnienia

ustawowego, szukają, przygotowują, opracowują różnego typu „bajpasy” z różnych innych środków. Wiem, bo u mnie w województwie taki konkurs został przeprowadzony. Po prostu sądziłam, że damy im wolną ścieżkę, a nie uciekanie się do jakichś wybiegów, szukania. Kiedyś środki unijne się skończą. Trzeba dać jakieś proste rozwiązanie. Być może niewielu z niego by skorzystało, ale byłaby taka możliwość i uważałam, że jest to lepsze niż pójście w taką ucieczkę. W wielu innych zadaniach zleconych samorządy wspierają się różnymi innymi środkami, jeśli poziom finansowania ze strony państwa nie jest wystarczający. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani przewodnicząca Rozpondek – bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Halina Rozpondek (PO):

Szanowni państwo, samorządy dofinansowują zadania zlecone. Dam przykład nadzoru budowlanego. Samorządy powiatowe czy miasta na prawach powiatu regularnie muszą, zresztą nie mają innego wyjścia, umieszczać takie kwoty w swoich budżetach. Nie znam tej procedury finansowej, bo nie jestem finansistką, ale jako były samorządowiec wiem, że dofinansowują.

Tu jest dobra „furtka”, bo zupełnie nie zgadzam się z pomysłem, żeby to oddać jako zadanie własne, bo byłoby to kolejne zadanie własne oddane bez środków finansowych, natomiast jeżeli samorządy wojewódzkie wygospodarują w swoich środkach (często mają nadwyżki), czy wygospodarują w ramach tego swojego zadania zleconego, a sejmik im to uchwali, to dlaczego nie dać im takiej możliwości. Jeżeli nie będzie zgodne z prawem, to będzie odrzucone.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 12, ale przed tą decyzją proponuję 5 minut przerwy. Musimy tę kwestię w węższym gronie wyjaśnić, bo jest to sprawa rzeczywiście dość skomplikowana i jednocześnie bardzo ważna. 5 minut przerwy.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę o powrót na miejsca, abyśmy mogli wznowić posiedzenie Komisji. Szanowni państwo, w przerwie przeprowadziliśmy konsultacje, również konsultacje z osobami, które zajmują się finansami samorządowymi na co dzień, a zatem i w samorządowych województwach, i w izbach obrachunkowych. Bardzo proszę o krótką konkluzję z tych konsultacji pana przewodniczącego Waldy Dzikowskiego.

Poseł Waldy Dzikowski (PO):

Drodzy państwo, tylko w kilku zdaniach. Po pierwsze – rozumiem intencję tej poprawki. Czasami się zdarza, że intencja jest dobra, ale może zrobić krzywdę i tak jest w tym przypadku.

Rzeczywiście to prawda, że zadania zlecone są dofinansowane przez samorządy i z przymrużeniem oka traktowane przez RIO, bo to rzeczywiście jest w niezgodzie z wszelkimi regułami finansów publicznych i dochodów jednostek samorządu terytorialnego. Konkluzja jest taka, że głosując za tą poprawką stworzymy pewien wyłom w ustawie o finansach publicznych i ustawie o dochodach j.s.t., który pozwala (obojętnie jaki byłby rząd) tak naprawdę niedania określonych pieniędzy na określone zadanie zlecone. Nie możemy tego zrobić. Jest to „zagłaskiwanie kota”. Poprzez tę poprawkę robimy, niestety, krzywdę samorządowi. Państwo rzeczywiście nie zawsze ma taką ilość pieniędzy na taką ilość zadań zleconych, ale tutaj tak naprawdę pozwalamy budżetowi państwa czy też rządowi tworzenie takich reguł, które pozwalałyby na przenoszenie na samorządy pewnego ciężaru finansowego na zadania zlecone i w zgodzie z prawem. Nie róbmy tego. Lepiej jest tak, jak jest. Kiedyś była kwestia dofinansowania policji przez samorządy – raz można było, raz nie można. Teraz można. Jeżeli będziemy robili weryfikację ustawy o dochodach j.s.t., a na to się zanoszą, to wtedy możemy się nad tym zastanowić, popracować. Dzisiaj prosiłbym, aby tej poprawki nie przyjmować.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Szanowni państwo, jeszcze tylko wyjaśnienie proceduralne, ale też ważne, związane z końcówką wypowiedzi pana przewodniczącego Dzikowskiego.

To jest poprawka, która wykracza poza inicjatywę zmiany tej ustawy. W związku z tym tak naprawę ona się pojawiła w trakcie prac. Wkraczając w tak delikatną materię gorąco namawiam, byśmy przeprowadzali takie zmiany w odrębnym trybie, w sposób przemyślany, w sposób szczegółowo przeanalizowany. Znając tę praktykę i też mając przekonanie jako samorządowiec, że nie brakuje sytuacji, w których pomoc środków samorządowych jest potrzebna, miałbym ogromne obawy, że wprowadzając taką zmianę w tym trybie możemy spowodować skutki zupełnie rozbieżne z naszymi zamiarami. Dlatego proszę, byśmy dzisiaj tej poprawki jednak nie przyjmowali. Pani przewodnicząca – Bańkowska – proszę bardzo.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Muszę powiedzieć, że aż mi się wierzyć nie chce, że takiej małej wiary jesteście, że państwo, czyli minister finansów będzie mógł czynić oszczędności na finansowaniu zadań zleconych, mimo że z samej nazwy wynika, że są to zadania zlecone przez państwo. To jest aż niemożliwe, żeby na takim czymś budować przesłanki, żeby nie głosować za tą poprawką, bo to by oznaczało, że minister finansów będzie oszukiwał niezgodnie z obowiązującym prawem. A po drugie – nie mogę się zgodzić z tym, że przedstawiciel koalicji rządzącej mówi, że wiadomo, że są takie praktyki omijania prawa, ale lepiej, żeby tak dalej było, niż by rzeczywiście w tak ważnej społecznie sprawie, jaką jest możliwość wsparcia ośrodków adopcyjnych, nie wprowadzić po raz pierwszy właściwej regulacji. Nie rozumiem tego.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Myślę, że to rzeczywiście pewne niezrozumienie. Bardzo proszę – pan poseł Dzikowski.

Poseł Waldy Dzikowski (PO):

Pani przewodnicząca, zgadzając się z intencjami jeszcze raz powtarzam. Chodzi o zwykłą normalną przyzwoitość techniki legislacyjnej. Ustawą szczegółową nie można zmieniać ustawy o finansach publicznych i ustawy o dochodach j.s.t. Po prostu i tylko tyle, jeśli nie docierają argumenty, które – moim zdaniem – zrobią krzywdę samorządowi.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Przepraszam, ja chcę powiedzieć, że takie coś to można przyjąć, natomiast mówienie o tym, że jeśli tak zapiszemy, to minister finansów nie będzie dawał w pełni kwoty należnej na to zadanie zlecone, świadczy o tym, że nie wierzyacie w czystość intencji i przestrzeganie prawa przez ministra finansów.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Jeszcze pani poseł Rafalska. Bardzo proszę.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, kruszymy kopie o naprawę rzecz w tej ustawie niewielką. Panie przewodniczący Dzikowski, proszę powiedzieć, jakie było stanowisko wtedy, jak przyjmowaliśmy tę pełną regulację, o której samorzady mówiły i wyceniły na 700 mln zł, że przekazujecie państwo ustawę, której samorzady nie są w stanie udźwignąć i którą dzisiaj nowelizujemy z takich powodów, że samorzady po prostu wycofują się, bo nie są w stanie finansować. Używajmy argumentów na miarę problemu, który poruszamy. Ona na pewno jest odpowiedzią na to, co się stało z ośrodkami adopcyjnymi, na deklaracje niektórych samorządów, które po prostu mówiły, że chciałyby, tak? Proszę wziąć pod uwagę, że dzisiaj naprawiamy ustawę, która wcześniej potężnie obciążała samorzady i wtedy nikt tych poważnych argumentów jakby nie brał pod uwagę. Ważny też te wagi.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, padło wiele argumentów. Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 12.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla poprawki nr 12? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto z państw wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 11, przeciw – 25, 2 – wstrzymujące się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, zatem poprawkę nr 12 opiniujemy negatywnie.

Poprawka nr 13. Czy dodatkowe wyjaśnienia klubu SLD? Bardzo proszę – pani przewodnicząca Bańkowska.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Proszę państwa, art. 154 ust. 1 mówi, że prowadzenie procedur adopcyjnych stanowi wyłączną kompetencję ośrodka adopcyjnego. W ust. 2 wskazuje się, że samorząd województwa prowadzi ośrodek adopcyjny. Art. 157 mówi, że szczegółowe zadania i organizację działania ośrodka określa regulamin organizacyjny opracowany przez dyrektora ośrodka adopcyjnego w porozumieniu z marszałkiem. W art. 174 mówi się, że ośrodki adopcyjne prowadzące wojewódzki bank danych itd. za pośrednictwem marszałka przekazują ministrowi nie rzadziej niż co 6 miesięcy sprawozdanie z realizacji powierzonych zadań.

Nastąpiła taka praktyka, że większość województw, właściwie poza woj. kujawsko-pomorskim, gdzie powstał specjalny wojewódzki ośrodek do adopcji, przekazała prowadzenie ośrodka adopcyjnego regionalnym ośrodkom polityki społecznej, co doprowadziło do zabrania niezależności organizacyjnej i merytorycznej ośrodków adopcyjnych, które siłą rzeczy stały się filiami ROPS, czyli urzędu, natomiast zadania ośrodka adopcyjnego są zadaniami diagnostyczno-konsultacyjnymi, a psychologzy i pedagodzy zatrudnieni w ośrodkach nie są i nie mogą być urzędnikami. Jeżeli cele ośrodków adopcyjnych zostaną zdominowane, a będą zdominowane, przez funkcje administracyjne, odbije się to na pewno na przygotowaniu rodzin adopcyjnych do przysposobienia, co z kolei może skutkować nieudanymi adopcjami.

Tymczasem art. 185 w ust. 2 mówi, że kierownik ROPS składa zarządowi województwa coroczne sprawozdanie z działalności interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz ośrodka adopcyjnego, a także przedstawia plan tych działań. W stosunku do ośrodków adopcyjnych zapis ten stoi, jak już udowodniłam swoją wypowiedzią, w sprzeczności zarówno z art. 157, jak i art. 174, w którym jasno zostały określone kompetencje ośrodków adopcyjnych. W stosunku do interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego i regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej zapis ten budzi wątpliwości, czyli art. 185 ust. 2, ze względu na art. 193 ust. 3, art. 122, art. 123, które wskazują, iż organem prowadzącym te placówki jest samorząd województwa, a nadzór nad nimi sprawuje wojewoda.

Z kolei w art. 185 ust. 1 mówi się, iż zadania z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w województwie wykonuje ROPS. Taki zapis ust. 2 ustawy jest niezgodny, bo wskazuje, że ROPS nie jest jednostką organizacyjną wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej. Jest natomiast jednostką organizacyjną pomocy społecznej.

Wobec powyższego włączenie ośrodków adopcyjnych w struktury ROPS jest w ocenie wnioskodawców sprzeczne z zapisami ustawy. Dochodzi bowiem do krzyżowania się kompetencji ośrodków adopcyjnych i ROPS. Stąd zwracamy się do Wysokich Komisji o to, żeby zaopiniować pozytywnie naszą poprawkę dotyczącą skreślenia art. 185. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Stanowisko rządu – pani dyrektor Wiśniewska, proszę.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Jesteśmy przeciwko tej poprawce z tego powodu, że skreślając art. 185 nie osiągnie pani, pani poseł, tego, o czym pani mówi. Jeśli już rzeczywiście chciałoby się wyodrębnić ośrodki adopcyjne jako jednostki niezależne od ROPS, to należałoby dokonać zmiany w innym artykule. Skreślenie art. 185 nie zmieni sytuacji.

Rzeczywiście praktyka w województwach jest bardzo różna i jak pani mówiła, w części te ośrodki są tworzone w ramach ROPS, w części w ramach urzędu marszałkowskiego. Niektóre są jako wyodrębnione jednostki. Dlatego zwróciliśmy się z pytaniem do ministra administracji, czy taka praktyka jest możliwa i dostaliśmy odpowiedź, że rzeczywiście ustawodawca nie nakłada jakiegoś jednego wzoru rozwiązywania tej kwestii, czyli tworzenia ośrodków adopcyjnych. Po prostu pozostawił samorządom wojewódzkim to, w jaki sposób mogą tworzyć te ośrodki. Z naszych informacji, które mamy, wynika, że tworzenie ośrodków adopcyjnych przebiega dosyć sprawnie. Ja chcę tutaj uspokoić trochę te opinie, które mówią, że tych ośrodków jest bardzo mało i że szereg zostało zlikwidowanych. Na dzień dzisiejszy mamy utworzonych 65 ośrodków adopcyjnych. Jeszcze w 2011 roku istniało około 100, z czego znaczna część nie wykonywała w ogóle procedur adopcyjnych, a inne po 1-2 procedurze w ciągu całego roku. Naprawdę liczba ośrodków adopcyjnych wcale nie jest mała i to przebiega dosyć sprawnie. Jeśli są tutaj jakieś chwilowe perturbacje, bo są, to powiedziałabym, że to już wychodzi na prostą. Weźmy pod uwagę, że są niecałe 3 miesiące od tworzenia tych ośrodków i w tej chwili rzeczywiście nie wydaje się to aż tak bardzo zagrożone, zwłaszcza że jeszcze niektóre urzędy marszałkowskie prowadzą konkursy, które jeszcze nie są rozstrzygnięte, więc ta liczba ośrodków na pewno się zwiększy. Przypuszczam, że zwiększy się o te ośrodki niepubliczne, bo w stosunku do nich prowadzone są te konkursy, a ich w tej chwili jest już 26.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Głos za, głos przeciw.

Posel Anna Bańkowska (SLD):

Chciałabym powiedzieć, że intencją tej poprawki nie jest to, żeby wrócić do stanu sprzed, że każdy ośrodek adopcyjny będzie samodzielny, bo tu nie o to chodzi. Chodzi o tę, zdaniem specjalistów, złą praktykę, która się wytworzyła po wejściu w życie ustawy, że marszałkowie idą na taką prostą formę i przekazują te zadania ROPS. Dlatego dałam przykład woj. kujawsko-pomorskiego, że została wyodrębniona struktura adopcyjna.

Mam np. jeszcze takie argumenty, że ROPS są jednocześnie ośrodkami adopcyjnymi, a można powiedzieć, że dyrektorzy ROPS są mianowani podwójnymi dyrektorami – ROPS i ośrodka adopcyjnego. Państwo przechodźcie nad tym do porządku dziennego, a moim zdaniem jest tu oczywisty konflikt interesów, zwłaszcza że ROPS stał się jednocześnie organem prowadzącym te sprawy adopcyjne i kontrolującym. Skutkuje to tym, że w razie trudnej sytuacji ani klient ośrodka, ani pracownik nie ma się do kogo odwołać, czyli rzecz w tym, że nie może być tak, żeby w Polsce akurat w tak ważnej sprawie był taki dualizm rozwiązywania spraw administracyjnych – podkreślam. Nieraz się zastanawiamy nad drobiazgami, a w tak ważnej sprawie w każdym województwie może być różna praktyka. Powodować to będzie gubienie się ludzi w chęci rozwiązania tych spraw. W moim przekonaniu naprawdę akurat w tej ważnej sprawie powinien być porządek i struktury dotyczące adopcji powinny być takie same w każdym województwie.

Tu jest błąd w ustawie. Państwo jesteście przywiązani do treści tej ustawy i nie popieracie żadnych poprawek.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani przewodnicząca, były już wszystkie zasadnicze argumenty. Jeszcze pani poseł Rafalska. Też głos za?

Posel Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Głos za. Chciałam się odwołać do stanowiska Konwentu Marszałków Województw, skoro mówimy, że ta nowelizacja jest tak bardzo porządnie konsultowana z samorządami. Jest to stanowisko z 28 października 2011 roku, które mówi właśnie o tych rozwiązaniach organizacyjno-prawnych i wątpliwościach. Jeżeli mówimy o tym, że ROPS-y jakby wchłaniają ośrodki adopcyjne, to po prostu trzeba pamiętać, że inna droga jest zamknięta, bo jeżeli nie posiadają osobowości prawnej, to nie mogą tworzyć innej jednostki, czyli jest tu pomieszanie kompetencji, o których przed chwileczką mówiła pani Bańkowska.

Myślę, że tu potrzebna jest poważna odpowiedź na to stanowisko konwentu wszystkich marszałków. Rozumiem, że to nie jeden marszałek wymyślił sobie coś takiego.

Jeżeli już mówimy o rozwiązaniach systemowych, to proszę państwa, bądźcie konsekwentni. Jeżeli jest okazja do tego, by to prawo też uporządkować i jest taka próba, to – moim zdaniem – jest ona dobrym rozwiązaniem.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Jasne, pani poseł, te argumenty wszystkie padły. Głos przeciw i opiniujemy.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Bardzo dziękuję. Głos przeciw właśnie dlatego, że są różne województwa i samorząd województwa w różny sposób będzie chciał rozwiązywać sprawę organizacji adopcji. Prawo jest elastyczne i daje autonomiczne prawo samorządowi województwa – nie marszałkowi, nie ROPS – do rozstrzygnięć w tej sprawie. W jednym będzie to realizowane przez struktury wcielone w ROPS, który jako żywo tylko częściowo przypomina urząd w sensie decyzji administracyjnych, bo jest kreatorem, diagnostą i realizatorem polityki społecznej w danym regionie, której częścią jest piecza zastępcza i adopcje. Przypominam państwu, że to zadanie może zlecić w całości organizacjom pozarządowym, wcale nie organizować go poprzez swoje struktury. Może wyodrębnić osobną jednostkę, a marszałek województwa po to ma ROPS, żeby właśnie przez ten kawałek „podłogi” samorządowej realizować politykę społeczną. Dla swojego środowiska, dla swojego regionu realizują specyficzną w tej kwestii organizacyjną strukturę adopcji.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Szanowni państwo, przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 13.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla tej poprawki? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 8, przeciw – 23, 2 – wstrzymujące się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Poprawka negatywnie zaopiniowana.

Poprawka nr 14. Bardzo proszę – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

W poprawce w art. 186 w pkt 5 po słowach „monitorowanie” proponujemy dodanie: „i nadzór nad: a) realizacją zadań samorządu gminnego (...) b) zgodnością zatrudnienia pracowników...”. Trochę pomocna jest mi ta dyskusja, która odbyła się przed chwileczką i która też wskazała na to, że może być sytuacja, że ośrodek adopcyjny będzie prowadzony przez ROPS i jeżeli ze strony wojewody będziemy mieli tylko monitorowanie bez nadzoru, to jednak możemy mieć trudności uzyskaniem pełnej wiedzy.

Chcę powiedzieć, proszę państwa, że o ten nadzór nikt się nie upomni, bo nadzorem nie są zainteresowane samorządy, bo nikt nie lubi kontroli. Nadzorem mogą nie być zainteresowane służby wojewody, które i tak mają nadzory w innych zakresach i mają ręce pełne roboty. Nie będą zainteresowane powiaty czy powiatowe centra pomocy rodzinie, bo jak mówię, nikt nie lubi kontroli. Dla dobra tej ustawy i pełności tego, co jest też w ustawie o pomocy społecznej, uważam, że absolutnie zasadne jest dodanie tego nadzoru, żeby można było kontrolować np. zgodność zatrudnienia pracowników, którzy zajmują się pieczą zastępczą, ewentualnie ocenić i kontrolować. Czymś innym jest monitorowanie. Monitorowanie to jest zbieranie np. sprawozdawczości. Nadzór jest to uprawnienie do sprawowania kontroli nad tym zadaniem.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Stanowisko rządu – pani dyrektor Wiśniewska.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Mam tutaj wątpliwość o tyle, że z nadzorem powinny się również wiązać jakieś sankcje za niezrealizowanie pewnych zadań. W tym przypadku wojewoda nie będzie dysponował

takimi sankcjami. Jeśli np. będzie kontrolował realizację zadania gminy, jeżeli chodzi o np. zatrudnienie asystenta, to oczywiście niezatrudnienie asystenta nie będzie niczym skutkowało. Co najwyżej może wydać zalecenia, które nie mają większego znaczenia, z czym się już zresztą spotykaliśmy.

Jeśli chodzi o zadania marszałka, jeżeli chodzi o organizację ośrodków adopcyjnych, to jest to zadanie zlecone i nadzór wojewody wynika z innych rozwiązań. Tutaj wojewoda jako zlecający to zadanie kontroluje i nadzoruje jakość wykonania tego zadania. Nie ulega żadnym wątpliwościom, że tutaj akurat nie trzeba wpisać, żeby wojewoda miał takie uprawnienia.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani przewodnicząca Rozpondek – bardzo proszę.

Poseł Halina Rozpondek (PO):

Z ustaw samorządowych wynika, że wojewoda ma obowiązek nadzoru nad wszystkimi zadaniami zleconymi. To jest zapisane w ustawach ustrojowych i od tego wojewoda, nie wiem, ile by miał obowiązków, nie może się uchylać. Musi nadzorować zadania zlecone i to chciałabym wyjaśnić.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Jeszcze pani poseł Rafalska – proszę.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Dziękuję za tę odpowiedź, więc rozumiem, że absolutnie nie ma żadnych przeszkód, żeby ten nadzór po prostu był tu wpisany, by było to czytelne dla służb, które się tym zajmują.

Pani dyrektor, na litość boską, włos na głowie mi się jeży. Całe lata pracowałam w pomocy społecznej. Jest dziesiątki uprawnień nadzorczych ze strony wojewody, kiedy zatrudniają niezgodnie z kwalifikacjami i mamy takie same narzędzia w każdej sytuacji. Po prostu nie może być tak, że urzędnik państwowy ministerstwa mówi o tym, że nie ma tu narzędzi. Przepraszam, pani dyrektor, ale to kompletnie nieznaną tość tego, jak nadzór wojewody wykonuje zadania nad polityką społeczną. Może to jest w zakresie innej ustawy, za którą pani nie odpowiada, ale absolutnie to nie jest tak, jak pani mówi.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani poseł, ja myślę, że jest to jednak interwencja w te ustawy ustrojowe, które regulują relacje między samorządem a pozostałymi organami. Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 14.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla propozycji zawartych w poprawce nr 14? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 5, przeciw – 24, 3 – wstrzymujące się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, zatem poprawkę nr 14 opiniujemy negatywnie.

Poprawka nr 15. Czy wymaga dodatkowego wyjaśnienia? Proszę bardzo – Biuro Legislacyjne.

Legislator Urszula Sęk:

Mamy jeszcze taką sugestię i chcielibyśmy, by ewentualnie odniosło się do tego ministerstwo. Poprawkę nr 15 można by rozpatrywać łącznie z poprawką nr 25, bo to dotyczy współdziałania przy tworzeniu programów.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Poprawkę nr 15 z poprawką nr 25. Proszę bardzo – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Bardzo proszę, by może jednym zdaniem przybliżyć istotę poprawki, bo to też są poprawki, które wykraczają poza ten artykuł.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani dyrektor Wiśniewska – proszę bardzo.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Obecnie ze środków budżetowych realizujemy trzy programy na rzecz ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej na łączną kwotę ponad 40 mln zł i chcielibyśmy, żeby w realizacji tych programów uczestniczył również wojewoda jako po prostu gospodarz na terenie województwa. Ma lepsze możliwości rozeznania tego, czyli po prostu, by z nami współpracował. Do tej pory takiego zapisu nie było, czyli właściwie ministerstwo powinno samo realizować to wszystko. Tylko tyle, czyli razem z ministerstwem te programy byłyby realizowane przez wojewodę.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy jeszcze jakiś głos za lub głos przeciw? Nie widzę, zatem przystępujemy do zaopiniowania poprawek nr 15 i 25?

Kto jest za pozytywną opinią dla tych poprawek? Dziękuję.

Kto z państwa jest przeciwny tym poprawkom? Dziękuję.

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 28, przeciw – 4, 0 – wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Poprawki nr 15 i 25 zostały pozytywnie zaopiniowane.

Poprawka nr 16. Czy potrzebne dodatkowe wyjaśnienie?

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę bardzo. Czy pani dyrektor Wiśniewska? Proszę.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Minister Pracy i Polityki Społecznej zatwierdza decyzją administracyjną programy szkoleniowe z zakresu szkolenia rodzin zastępczych, rodzin adopcyjnych i asystentów rodziny. Chodzi o to, żeby w Biuletynie Informacji Publicznej umieszczać listę zatwierdzonych programów.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy potrzebne są jeszcze jakieś głosy za lub przeciw? Nie widzę, zatem przystępujemy do zaopiniowania.

Kto jest za pozytywną opinią dla poprawki nr 16? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Nie widzę.

Czy ktoś się wstrzymał od głosu? Dziękuję. Proszę o wynik.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 28, przeciw – 0, 5 – wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Poprawka nr 16 została pozytywnie zaopiniowana.

Poprawki nr 17 i 23. Pani przewodnicząca Kochan – proszę.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Istotą tych zmian jest tak naprawdę doprecyzowanie tego, że gmina ponosi także współodpowiedzialność za finansowanie świadczeń na częściowe pokrycie pobytu dziecka w rodzinie zastępczej, także po okresie osiągnięcia pełnoletności do momentu, w którym dziecko kończy swój wiek w rodzinie zastępczej – do 25 roku życia, jeśli się

kształci oraz doprecyzowuje powiat właściwy dla ponoszenia kosztów tych świadczeń. To jest regulujące, czyszczące, doprecyzowujące te przepisy.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę bardzo – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Pani poseł, co konkretnie zmienia? Właśnie trwa spór między powiatami, który jest właściwy itd. Co poprawka zmienia?

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Pani poseł, przed chwilą wyjaśniłam. Proszę ją przeczytać, porównać z poprzednią. Czy naprawdę musimy aż tak szczegółowo? Np. ust. 11. Proszę zwrócić na niego uwagę. Doprecyzowuje, że gmina współfinansuje pobyt dziecka w pieczy zastępczej po ukończeniu 18 roku życia, a zgodnie z ust. 4 w przypadku powrotu dziecka do rodziny i ponownego umieszczenia go w pieczy zastępczej wydatki na dziecko ponosi powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed ponownym umieszczeniem go w pieczy zastępczej.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Jeszcze pani poseł Rafalska, tak?

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, proszę, żeby pan nie tolerował takich praktyk, w których odsyła się posła do śledzenia tekstu oryginalnego. Ja pracuję w komisji finansów i jak jest poprawka, to przedstawiamy. Bardzo proszę o to, by nas tu nie obrażać.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani poseł, staramy się wymieniać argumentami, ale myślę, że one nie przekraczają takich granic. Bardzo proszę – pani dyrektor Wiśniewska.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Pani poseł Kochan właściwie już powiedziała wszystko, ale ja tu doprecyzuję. Są tu istotne dwie zmiany – w ust. 4 i w ust. 11.

Ust. 4 precyzuje, że „w przypadku powrotu dziecka do rodziny”, bo pierwotnie był zapis, że odpłatność za umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej ponosi powiat, z którego po raz pierwszy dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej. Tutaj jest to trochę zmienione, tzn. jeśli dziecko ponownie wróciło do rodziny, bo np. była prowadzona praca z rodziną, a rodzina przenieśli się na teren innego powiatu, to nie wymagamy płatności od tego powiatu pierwszego miejsca zamieszkania, tylko już od tego powiatu, z którego ponownie dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej. Chodzi o to, że ta gmina, na terenie której mieszkała rodzina, powinna od powrotu dziecka z pieczy zastępczej prowadzić z tą rodziną pracę, jeśli były tam jakieś niepokojące zjawiska i ją należy obciążyć odpłatnością za ponowne umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej. To jest jedna zmiana.

Ta druga zmiana w ust. 11 mówi o tym, że jeśli pełnoletnie dziecko pozostaje dalej w pieczy zastępczej, to gmina dalej współfinansuje koszty utrzymania dziecka w pieczy zastępczej. Nie kończy się jej ten obowiązek z chwilą uzyskania przez dziecko pełnoletności.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani poseł Bańkowska – proszę bardzo.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Jak czytałam, to rozumiałam, a po wypowiedzi pani dyrektor mam krótkie pytania. Dotychczasowy przepis mówi, że tę finansową odpowiedzialność ponosi powiat, z którego terenu dziecko trafiło do pieczy zastępczej. Teraz proponujecie państwo, że jeśli w trakcie pobytu dziecka poza rodziną, rodzina się przeniosła do innej miejscowości, to płaci to czy co? Proszę o krótsze, a jaśniejsze wyjaśnienie.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę bardzo – pani dyrektor.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Chodzi o to, że jeśli dziecko było w pieczy zastępczej i wróciło do rodziny biologicznej, rodzina przemieszcza się na teren innej gminy i ta gmina nic nie robi z rodziną, bo znowu są tam jakieś zjawiska patologiczne i dysfunkcje, gmina nie pracuje z rodziną i dziecko ponownie po jakimś okresie zostaje umieszczone w pieczy zastępczej, to nie obarczamy kosztami odpłatności za pobyt dziecka w pieczy zastępczej tej pierwszej gminy i pierwszego powiatu, tylko ten nowy, który miał obowiązek pracować.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Szanowni państwo, mam wrażenie, że znowu powtarzamy dyskusję, która była już wielokrotnie prowadzona. Tylko to jest troszkę tak, że niektórzy w tej dyskusji uczestniczyli i w związku z tym jakby powtarzają, a niektórzy dopiero teraz się włączają ze swoimi wątpliwościami. Bardzo proszę – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Ja mam tylko wątpliwość, pani dyrektor. Pkt 11 – koszty itd. w placówkach i w rodzinie „ponosi powiat właściwy ze względu na miejsce pozostawienia dziecka”. Co to jest „pozostawienia”? Pozostawienia w placówce opiekuńczo-wychowawczej? Do tej pory znam zapisy: dla miejsca zamieszkania. Co to jest „pozostawienie”?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę bardzo – jeszcze pani przewodnicząca Bańkowska.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Chciałam się odnieść do tego, co pan przewodniczący powiedział, że ktoś pracował, a potem dopiero przychodzi mu wątpliwość. Jesteśmy w trakcie procesu legislacyjnego i w każdym momencie, szczególnie biorąc pod uwagę tę ustawę, która ma ze strony koalicji i rządu co chwila całą masę poprawek, myślę, że dyskutować warto.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Gdyby pani zechciała przejść do pytań, to by rzeczywiście ułatwiło pracę.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Jeśli mi pan nie będzie sugerował czegokolwiek...

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

To proszę przejść do pytań.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

... to będę tylko pytać, a tak to jest to niegrzeczne z pana strony.

Mam pytanie. Rozumiem, że żyło dziecko z rodzicami w miejscowości X. Trafiło do rodziny zastępczej, w międzyczasie rodzina się przemieściła do innego miejsca. Dalej z tamtej miejscowości trafiło do pieczy zastępczej, czyli to nowe miejsce pobytu rodziny decyduje o tym, która gmina za niego płaci. Czy tak?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani przewodnicząca Kochan – proszę bardzo.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

To rzeczywiście jest skomplikowana rzecz, ale dzieci, które trafiają do pieczy zastępczej, mają naprawdę swoje historie i swoje życiorysy bardzo bogate. Jak państwo wszyscy wiecie, pierwszą naczelną zasadą pieczy zastępczej i pierwszym naczelnym prawem dziecka jest prawo do wychowania się w rodzinie biologicznej. Jeśli zatem trafia do rodziny zastępczej, to rodzina zastępcza i służby socjalne, asystent rodziny, jeśli jest, jeśli nie to są służby socjalne i pracują nad rodziną biologiczną po to, żeby dziecko z pieczy zastępczej wróciło do swojej rodziny biologicznej. I tu jest taki przypadek. Dziecko poszło do pieczy zastępczej u rodziny państwa Kowalskich. Praca państwa Kowalskich z rodziną biologiczną dziecka dała taki efekt, że dziecko z pieczy zastępczej wraca do swojej rodziny biologicznej, ale krótkotrwale, po czym z rodziny biologicznej ponownie

trafia do rodziny zastępczej i ustalenie miejsca powiatu, który ponownie musi podjąć trud świadczeń dla rodziny, jeśli jest ona zawodowa, lub świadczeń na rzecz częściowego pokrycia kosztów utrzymania dziecka w tej rodzinie regulują te przepisy – który powiat wtedy za ten powrotny pobyt dziecka w pieczy zastępczej ponosi odpowiedzialność finansową.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Przystępujemy do zaopiniowania poprawek nr 17 i 23.

Kto z państwa jest za pozytywną opinią dla tych poprawek? Dziękuję.

Kto jest przeciwny pozytywnej opinii dla tych poprawek? Nie widzę.

Kto się wstrzymał od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Anna Szała:

19 głosów za, 0 – przeciw, 6 – wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. 19 – za, 0 – przeciw, 6 – wstrzymujących się, poprawki nr 17 i 23 zostały zaopiniowane pozytywnie.

Poprawka nr 18 i 19, tak? Proszę bardzo – pan mecenas.

Legislator Bogdan Cichy:

W związku z tym, że w tej chwili przyjęliście państwo poprawkę nr 17, to poprawka nr 18 uzyskała rekomendację negatywną, bo ona też dotyczy art. 191. W związku z tym została poprawka nr 19.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

W tym momencie poprawkę nr 19 rozpatrujemy odrębnie, tak?

Legislator Bogdan Cichy:

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Tym samym poprawka nr 18 została negatywnie zaopiniowana, a poprawkę nr 19 rozpatrujemy odrębnie. Proszę bardzo – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Wydaje mi się, że Biuro Legislacyjne mówiło, że to jest ta sama poprawka, która wyczerpuje zmianę zapisu: „wydatki” na „koszty”.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę bardzo – pani mecenas.

Legislator Urszula Sęk:

Rzeczywiście kub parlamentarny PiS zgłosił 6 poprawek, które zmieniały „wydatki” na „koszty”, przy czym 4 z tych poprawek pokrywały się z poprawką PO i w tym zakresie po przyjęciu tej pierwszej poprawki, która zawierała wyliczankę, gdzie zmieniamy te wyrazy, 4 musiały być automatycznie negatywnie zaopiniowane. Poprawki nr 18 i 19 de facto w stosunku do sprawozdania też polegają tylko na zamianie „wydatków” na „koszty”.

Teraz dodatkowo jest komplikacja, bo poprawka nr 17 nadawała nowe brzmienie art. 191 i jak już państwo przegłosowali ją pozytywnie, to poprawka nr 18 powinna być odrzucona, bo ona różniła się tylko tymi „kosztami”. Moim zdaniem, zarazem także poprawka nr 19, bo też jej istotą była zmiana „wydatków” na „koszty”. Chyba nie sposób byłoby przyjąć poprawkę nr 19, jeśli odrzucona jest poprawka nr 18, prawda?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

To tak to proponuję przyjąć, jak proponuje Biuro Legislacyjne w tym wyjaśnieniu. Tym samym poprawki nr 18 i 19 opiniujemy negatywnie.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, rozumiem, że głosujemy te poprawki, bo nie wycofaliśmy tych poprawek.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani mecenas, rozstrzygniemy w głosowaniu. Myślę, że to wtedy będzie jednoznaczne i nie będzie pozostawiało wątpliwości. Proszę – pan mecenas.

Legislator Bogdan Cichy:

Panie przewodniczący, powiedziałbym od strony rytmu głosowania, bo oczywiście mogą się zdarzyć różne dziwne sytuacje. Nie chcielibyśmy dopuścić do takiej sytuacji, że państwo będziecie rekomendowali przyjęcie poprawki nr 17 i przyjęcie poprawki nr 18 i 19 w sytuacji, gdy poprawka nr 17 dotyczy art. 191 i poprawka nr 18 art. 191.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Panie mecenasie, uznajemy, że to są ważne argumenty dla osób, które będą głosować i zakładam...

Legislator Bogdan Cichy:

Panie przewodniczący, bardzo przepraszam, ale nasze doświadczenie i praktyka jest taka, a bywaliśmy w różnych sytuacjach, że przyjęcie poprawki nr 17 oznacza negatywną rekomendację dla poprawki nr 18. Proponujemy głosować poprawkę nr 19.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Czyli odrębnie poprawka nr 19, tak?

Legislator Bogdan Cichy:

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przyjmujemy, że poprawka nr 18 została wykluczona głosowaniem nad poprawką nr 17.

Rozstrzygamy poprawkę nr 19. Stanowisko rządu do poprawki nr 19 – pani dyrektor Wiśniewska.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

To znaczy...

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Były już wyjaśnienia i myślę, że to jest kwestia w miarę jednoznaczna, pani dyrektor, że to jest opinia negatywna w związku z tymi rozstrzygnięciami. Czy tak?

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 19.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla poprawki nr 19? Dziękuję.

Kto jest przeciwny? Dziękuję.

Kto wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 5, przeciw – 19, 1 – wstrzymujący się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, zatem negatywna opinia.

Poprawka nr 20. Proszę o dodatkowe wyjaśnienia Biuro Legislacyjne. Sygnalizowana wcześniej kolizja dotyczyła proponowanej poprawki.

Legislator Bogdan Cichy:

Chcielibyśmy zaprezentować taki pogląd, że ta poprawka jest obciążona istotną wadą legislacyjną, jeśli tę poprawkę dobrze rozczytujemy. Oczywiście w samym wprowadzeniu: „w art. 226 ust. 6” zamiast „otrzymuje brzmienie” powinno być: „dodaje się”. Wydaje nam się, że chodzi nie o ust. 5, ale o ust. 3. Ust. 3 stanowi, że „przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2”, a z ust. 2 wynika, że umowy itd. jednak „nie dłużej niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”. Ten okres 3 miesięcy mija

w tym miesiącu i w naszym przekonaniu jest to poprawka całkowicie bezprzedmiotowa. Zwracamy się do wnioskodawców o ewentualne wycofanie tej poprawki. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy pani poseł Rafalska chce się do tego odnieść?

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Zaraz spróbuję to prześledzić, ale powiem, jaką intencją się kierowaliśmy to proponując. Nowelizowaliśmy tę ustawę, mówię tu o nowelizacji z 15 grudnia, gdzie po propozycjach strony rządowej daliśmy miesięczne uprawnienie do podejmowania decyzji w trybach jakiej ustawy chcemy pozostać. Przez miesiąc czasu można było dokonać wyboru. To był okres niezwykle krótki dla niektórych i też różnie bywało z tą informacją. Wiedząc, że jeszcze w tej chwili trwają te prace, ten okres wyliczania, że zanim to pójdzie do Senatu i podpisze Prezydent, zaproponowaliśmy, by przywrócić ten termin, żeby jeszcze raz niektóre z rodzin zastępczych mogły podjąć tę decyzję w trybach jakiej ustawy chcą pozostać, jeżeli miały możliwość wyboru.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Panie mecenasie, czy po tych wyjaśnieniach...

Legislator Bogdan Cichy:

Była jeszcze korekta i oczywiście była ta zmiana. W tej chwili ten przepis brzmi: „Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

To jest nowelizacja z 15 grudnia.

Legislator Bogdan Cichy:

W tym momencie ta poprawka jest całkowicie bezprzedmiotowa.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani poseł, jaka jest decyzja, wobec tych wyjaśnień?

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Proszę państwa, oczywiście ja wycofam tę poprawkę. Wiedząc, że mimo tego, że były deklaracje, że rodziny mają zyskać a na pewno nie stracić na tej nowej ustawie, szukałam jakiegoś sposobu. Chodziło szczególnie o rodziny spokrewnione. Mówiłam o tym z takim pewnym poczuciem bezradności, że mamy pewien porządek prawny, który biegnie i mamy może niewielką grupę osób, które mimo wszystko straciły na tej ustawie. To była taka próba uratowania tej sytuacji, przywrócenia im terminu, ale wobec opinii Biura Legislacyjnego nie będę się upierała i w takim razie wycofuję tę poprawkę.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, zatem poprawka nr 20 została wycofana.

Przechodzimy do poprawki nr 21. Jak przypuszczam również pani poseł Rafalska, tak? Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Poprawka nr 21 mówi o tym, że niepubliczne placówki mogą funkcjonować do dnia 1 stycznia 2021 roku. To jest podobny zapis jak w art. 230, który mówi, że liczba dzieci umieszczonych w placówkach nie może być wyższa niż 30 w okresie 9 lat. Stąd mamy ten termin 1 stycznia 2021 roku. Wiemy, że są niepubliczne placówki, którym w tej chwili wygasają umowy i które mają trudności z przedłużaniem swojego dalszego funkcjonowania.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota(PO):

Dziękuję. Proszę o stanowisko rządu – pani dyrektor Wiśniewska.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

To stanowisko jest negatywne, dlatego że ten przepis budzi wątpliwości. Na jakich zasadach one mają funkcjonować dalej? Bez zlecenia, bez umowy? Jeśli starosta uzna

za zasadne kontynuowanie tej współpracy z placówkami niepublicznymi, to oczywiście zleci i podpisze umowę i tylko wtedy możliwe jest umieszczanie tam dzieci. To może doprowadzić do takiej sytuacji, że krótko mówiąc po prostu będą funkcjonowały placówki, w których nie będzie dzieci.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani przewodnicząca Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Rozumiem także taką intencję, że po pierwsze – by niepubliczne placówki były spokojne o to, że jeśli spełniają standardy, to starosta podpisze z nimi umowę. Jestem przekonana, że w tym nowym porządku prawnym te niepubliczne placówki, które spełniają standardy i co do których jakości prowadzenia starostwo nie ma żadnych zastrzeżeń, oczywiście muszą jeszcze raz przejść tę niepotrzebną – czasem nam się wydaje – drogę i podpisać kolejną umowę. Jest to także czas porządkowania pewnych rzeczy i warto je porządkować – powiem najkrócej, jak mogę. Dlatego jestem przeciwna tej poprawce, choć rozumiem, że gwarancją prowadzenia swojej działalności dla placówki niepublicznej jest wyłącznie jedno – jakość prowadzonych i świadczonych tam usług. One podlegną weryfikacji.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Jeszcze pani poseł Rafalska. Proszę bardzo.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Krótko. Pani dyrektor, niepubliczne placówki z całą pewnością tak skrupulatnie liczą swoje pieniądze, że jak nie będą miały podopiecznych, to nie będą prowadziły działalności.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przystępujemy do zaopiniowania.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla poprawki nr 21? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 4, przeciw – 22, 1 – wstrzymujący się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję zatem poprawkę opiniujemy negatywnie.

Poprawka nr 22. Czy pani dyrektor zechciałaby wyjaśnić? Pani przewodnicząca Kochan – proszę bardzo.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Proszę państwa, to jest długo dyskutowana możliwość, w której w nowelizacji troszkę odciążamy samorządy. Mówimy, że z tych 2 świadczeń przysługujących rodzinom zastępczym zawodowym, które wychowują powyżej trójki dzieci, z tych dwóch świadczeń obligatoryjnych, i tych, które będą obligatoryjne od 1 stycznia 2015 roku – współfinansowanie kosztów mieszkania i zatrudnienie osoby do pomocy w tych rodzinach – starosta musi wybrać jedno, ale może także, jeśli starostwo ma na to pieniądze i tak się decyduje, zastosować wobec takiej rodziny obydwie formy pomocy. Długo dyskutowaliśmy, jak to zapisać i powiem szczerze, że to był spór między prawnikami, czy słowo „albo” zastąpić „lub”, czy „lub” czy „albo”. W efekcie rozumienie tego przepisu jest jasne. Jedno ze świadczeń jest obligatoryjne dla starosty od 1 stycznia 2015 roku, natomiast te dwa mogą być zastosowane, jeśli starosta uzna, że ma na to pieniądze. To jest nowa redakcja tego samego, o co nam chodzi.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Stanowisko rządu.

Dyrektor departamentu w MPiPS Alina Wiśniewska:

Oczywiście pozytywne.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Czy są potrzebne dodatkowe wyjaśnienia? Czy jest wobec tej propozycji sprzeciw? Nie słyszę sprzeciwu, zatem uznaję, iż poprawkę nr 22 zaopiniowaliśmy pozytywnie.

Poprawka nr 23 już rozpatrzyliśmy wraz z poprawką nr 17.

Poprawka nr 24. Tutaj także jest sygnalizacja Biura Legislacyjnego problemu podobnego jak przy poprawce nr 20. Pan mecenas Cichy – proszę.

Legislator Bogdan Cichy:

Proszę państwa, z naszej strony jest taka uwaga. Jest to sekwencja przepisów przejściowych i oczywiście te przepisy ekspirowały. Z tego przepisu wynikało, że „podmiotom prowadzącym niepubliczne” itd., które przeprowadziły co najmniej 20 procedur zleca się prowadzenie ośrodka na okres co najmniej 12 miesięcy. Przepis ten stanowi, że przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W związku z tym w naszym przekonaniu nie ma już możliwości nowelizacji tego przepisu. Problem, który jest zawarty w tej poprawce może być ewentualnie od strony legislacyjnej zrealizowany w inny sposób, ale nie przez proponowany tu sposób przez nowelizację przepisu przejściowego. Takiej możliwości już nie ma. W związku z tym jest podobna prośba do pani poseł o rozważenie wycofania tej poprawki. Jeżeli pani poseł podtrzymałaby poprawkę, to prośba do Komisji o negatywną rekomendację. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Bardzo proszę – pani poseł Rafalska.

Poseł Elżbieta Rafalska (PiS) – spoza składu Komisji:

Celem tej poprawki było naprawienie naszego ewidentnego błędu, który został popełniony podczas prac i który różnicował kryterium limitu zakończonych i przeprowadzonych w 2010 roku adopcji, który dla publicznych ośrodków wynosił 10, dla niepublicznych wynosił 20. W konsekwencji doprowadziło to do likwidacji znacznej części ośrodków adopcyjnych. Jest to próba wyrównania tego limitu, a równocześnie jest jeszcze jedna zmiana, na którą może Biuro Legislacyjne nie zwróciło uwagi. Proponowaliśmy, aby ta liczba adopcji była albo z 2010 roku, albo z roku 2011, ale nie łącznie. Głównie chodzi o zrównanie tego limitu. Rozumiem negatywną rekomendację, ale po prostu nie wycofam tej poprawki.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani przewodnicząca Kochan – proszę.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Zdecydowany głos przeciw temu rozwiązaniu. Po pierwsze – to były przepisy, które weszły 2 tygodnie po ukazaniu się ustawy, czyli właściwie w lipcu. Ośrodki adopcyjne publiczne i niepubliczne przez pół roku były przygotowywane przez ROPS, czy inaczej – ROPS przygotowywały się do realizacji nowego zadania zleconego w postaci organizacji i porządkowania spraw związanych z ośrodkami adopcyjnymi. Proces, w którym porządkowały, odbywał się nie od 1 stycznia, pani poseł, tylko od razu, od wejścia w życie ustawy. Powiem szczerze, że gdybyśmy to dzisiaj wprowadzili w życie, to co z całą pracą województw samorządowych, przejmowaniem z mocy prawa ośrodków adopcyjnych publicznych i niepublicznych choćby z racji tych nazw: publicznych i niepublicznych różniących się w zasadach ich traktowania, a jednak zobowiązaliśmy marszałków województw do przejmowania pracowników i jednych i drugich. Zobowiązaliśmy sejmiki województw do tego, żeby porządkowały ten proces. To powoduje, że gdybyśmy dzisiaj wprowadzili proponowane przez panią rozwiązania, to pół roku i to co już dzisiaj od 1 stycznia funkcjonuje, uległoby absolutnie zmianie i zupełnie inaczej musielibyśmy finansować to zadanie. Obawiam się, że bałagan, który by powstał na podstawie tych przepisów, byłby większy niż zamierzone pozytywne skutki, które legły u podstaw tego rodzaju propozycji zmian. Zdecydowany głos przeciw.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Jeszcze pan Tomasz Polkowski – proszę bardzo.

Przewodniczący Towarzystwa „Nasz Dom” Tomasz Polkowski:

Panie przewodniczący, trudno jest mi wyobrazić sobie, jakie są pozytywne skutki tego zróżnicowania. Myślę, że po prostu jest to niesprawiedliwe, być może niekonstytucyjne. Ośrodek, który kiedyś reprezentowałem, przeprowadził 19 adopcji, został zlikwidowany i nikt nie przejmował naszych pracowników. Był to też ośrodek, który koordynował największy program szkoleniowy rodzin adopcyjnych w kraju. W tej chwili sytuacja jest taka, że ten ośrodek nie istnieje. Przeprowadził 19 adopcji tylko dlatego, że proponowaliśmy kandydatom dzieci starsze, więc często kończyło to się rodzinami zastępczymi i za to zostaliśmy ukarani. Nie rozumiem, dlaczego organizacje pozarządowe są traktowane inaczej niż ośrodki publiczne. Nie rozumiem, dlaczego w ogóle to się dzieje z mocy prawa. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Przystępujemy do zaopiniowania poprawki nr 24.

Kto z pań i panów posłów jest za pozytywną opinią dla tej poprawki? Dziękuję.

Kto jest przeciw? Dziękuję.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Myrcha:

Za – 3, przeciw – 23, 0 –wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, zatem dla tej poprawki negatywna opinia.

Poprawkę nr 25 już zaopiniowaliśmy wraz z poprawką nr 15.

Przechodzimy do poprawki nr 26. Bardzo proszę – pan mecenas Cichy.

Legislator Bogdan Cichy:

Prosilibyśmy o dokonanie drobnej korekty. Zamiast „pkt 27a” powinno być „pkt 27d”, bo tam odpowiednio ponumerujemy te zmiany. Zamiast „37a” powinno być „37b”. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy ta poprawka wymaga dodatkowego wyjaśnienia? Dyskutowaliśmy o tej kwestii bardzo dużo przy przyjmowaniu sprawozdania, stąd też moje pytanie. Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec tej poprawki? Nie słyszę sprzeciwu, zatem uznaję, iż Komisje pozytywnie opiniują poprawkę nr 26.

Na tym wyczerpaliśmy rozpatrywanie poprawek. Proszę bardzo – pani przewodnicząca Bańkowska.

Posel Anna Bańkowska (SLD):

Przepraszam, ale chciałabym zadać pytanie pani poseł Kochan, bo jest mi trudno rozstać się z dwiema poprawkami, które państwo zdecydowaliście odrzucić. Zarówno poprawka dotycząca art. 93, jak i kolejna, czyli poprawki nr 3 i 6 dotyczyły tego, żeby rozwiązać problem właściwej pracy nad dzieckiem w sytuacji, kiedy nie ma asystentów. Wiemy, że zgodnie z tą nowelizacją ustawy tych asystentów nie będzie wielu, bo daliśmy to zadanie jako zadanie fakultatywne w określonej sytuacji.

Wysokie Komisje nie zdecydowały się na to, by uzupełnić tę lukę personalną w sytuacji, kiedy nie będzie asystenta, o to, by w miejsce brakującego asystenta był zatrudniony pracownik socjalny,

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przepraszam, pani poseł, niech pani pozwoli. O godz. 11.00 powinno rozpocząć się posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny i te poprawki już opiniowaliśmy.

Posel Anna Bańkowska (SLD):

Tak, ale czy pan...

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

One są zaopiniowane, a rozstrzygnie je Sejm. My teraz już nic nie zmienimy w naszej opinii.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Ponieważ ja nie omawiałam poprawki nr 2, to chcę z tego skorzystać po to, żeby może naświetlić problem.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przepraszam, pani poseł. Zaopiniowaliśmy wszystkie poprawki. Wyczerpaliśmy opiniowanie poprawek. Planowane posiedzenie powinno rozpocząć się o godz. 11.00, dlatego bym prosił, byśmy nie wracali do dyskusji, która została przeprowadzona.

Poseł Anna Bańkowska (SLD):

Przepraszam, nie ja, mimo że jestem członkiem prezydium, decydowałam o tym, o której godzinie odbywają się posiedzenia Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, bo czyni to pan przewodniczący arbitralnie. W związku z tym proszę, by Komisja poświęciła 2 minuty dla sprawy.

Obecny zapis art. 100 ust. 1 powoduje, iż w przypadku braku asystenta rodziny plan pomocy dziecku nie będzie mógł być zrealizowany. Chcę, byśmy właśnie tu wymienili poglądy, a nie na sali plenarnej. Może mnie pani uspokoi. Wychowawca pracujący z dzieckiem nie może realizować w pełni planu pomocy dziecku bez asystenta rodziny, a tak brzmi zapis ustawy, gdyż posiada wykształcenie pedagogiczne, nie ma kwalifikacji do pracy z rodziną w kierunku pracy socjalnej. W sytuacji braku asystenta rodziny istnieje uzasadniona konieczność zatrudnienia pracownika socjalnego w placówkach opiekuńczo-wychowawczych dla dobra dziecka i jego rodziny w celu efektywnej pracy. Właśnie ta poprawka zmierzała do tego, aby pracownik socjalny był alternatywą dla brakujących asystentów. Czy podziela pani mój tok myślenia jako wnioskodawcy tych poprawek i czy może pani zapewnić pracowników socjalnych, że zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku, czego dotyczyły moje poprawki, mogą w tym momencie uczestniczyć na zasadach pracownika w tym procesie?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani przewodnicząca Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Tak, zdecydowanie mogą, a co więcej – moim zdaniem – mają obowiązek. To, czy napiszemy plan pomocy dziecku w tej ustawie, czy nie wymienimy tego kolejnego dokumentu, który się nazywa planem pomocy dziecku, pomoc dziecku w placówce jest obowiązkiem pracujących tam osób i pomoc dziecku do wyjścia z placówki i powrotu do rodziny biologicznej bez względu na to, czy plan pracy z dzieckiem, z rodziną napiszemy czy nie, jest obowiązkiem. Absolutnie tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Proponuję, by sprawozdawcą Komisji w tej sprawie była nadal pani poseł Magdalena Kochan. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że taka będzie decyzja Komisji. Sprzeciwu nie słyszę, zatem pani poseł Magdalena Kochan będzie nadal pełnić tę funkcję. Wyznaczam termin na przedstawienie opinii przez MSZ do 15 marca br. do godziny 16.00.

Na tym wyczerpaliśmy porządek posiedzenia. Szanowni państwo, proponuję, by posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny rozpocząć o godzinie 11.30. Dziękuję, zamykam posiedzenie Komisji.